

Jaargang 5 nr. 401
26 sept.2011

Eenvoudige tips om dikwijls de Ronde te winnen.

Eens piekerde een dopingjager zich suf over de epidemie van bloedneuzen in het peloton. Ik raadde de man aan, om even de bijsluiter van Strattera te lezen.

Ik vermoedde het al jaren, maar kreeg pas [twee weken geleden de kans](#) om dit te kunnen aantonen. Wat een nadeel is wanneer je niet over een eigen labo beschikt om een en ander uit te testen.

Nu het medisch drogeren van patiënten onder het voorwendsel van verzonnen ziekten, niet alleen een kwalijke naam verkreeg, maar vooral kwalijke neveneffecten veroorzaakte, kijken wetenschappelijke ogen voortaan richting sportgeneeskunde.

Immers in de sport drogeert men zonder doping te gebruiken.

Sporters weten al veel langer dat Prozac en Strattera dienen om amfetaminedoping 'veilig' te vervangen. En waarom veilig?

De metaboliet van beiden is identiek dezelfde stof met een amfetaminewerking.

Artsen, die dit op de verboden lijst horen te plaatsen, mogen alleen maar weten, dat die stof een weldaad betekent voor de mensheid en voor patiënten die vermeend zouden lijden aan een veronderstelde neurobiologische aandoening.

Bovendien weet niemand, of mag niemand weten, hoe de stof de patiënt een evidentie bezorgt die een soort gelukzaligheid laat vermoeden.

De evidentie evenwel bij sportlui werkt duidelijk beter dan die in de geneeskunde.

Maar veel straffer nog.

Drogeren is poepsimpel geworden, wanneer het lichaam zelf als de meest efficiënte en goedkope dopingfabriek kan ingeschakeld worden.

Verboden stoffen gebruiken, hoeft niet meer.

Het volstaat om de reagentia toe te dienen, waarmee het spijsverteringsstelsel zelf aan de slag kan.

Die reagentia staan ook bekend als 'veilige' en als 'geregistreerde' geneesmiddelen.

Vandaar, boven elke verdenking.

Voldoende valproïnezuur (Depakine), als reagens, slikken zorgt ervoor dat een niet-gedrogeerde sporter 'spontaan' methamfetamine produceert, wat vanzelfsprekend in de koers zeer handig het verschil tussen winst of verlies kan maken.

Ook carbamazepine (Tegretol) of acetylcysteïne (Lysox-Lysomucil-Parvolex- Mucolysin) in redelijke doseringen, zijn als ideale reagentia beschikbaar voor wie in de sport straffeloos wil schitteren.

Niet verwonderlijk trouwens dat artsen, waarbij **vak**kennis werd vervangen door de Pavlov-reflex van een evidence based medicine, de echte wetenschap van het sportieve drogeren aan sportmiddens hebben overgedragen.

Als arts zou ik mij toch maar als een charlatan voelen, bij die bende gezonde atleten, die het vak scheikunde veel beter onder de knie hebben, dan medici die horen borg te staan voor een echt gezonde manier van leven en sportbeoefening.

In 2008 nog piekerde een doorwinterd sportgeneesheer en [dopingjager zich in de Standaard](#) suf over de epidemie van bloedneuzen in het peloton.

Ik raadde de man toen aan, om toch even de bijsluiter van Strattera te lezen.

Apotheker Fernand Haesbrouck, 26 september 2011.

Addendum:

Bij nazicht bleek het stukje in de Standaard uit 2008 niet meer raadpleegbaar te zijn.

Ik herinnerde mij dat ik daar gelukkig toen een screendump van heb gemaakt en er ook gebruik van heb gemaakt op enkele lezingen.

Vandaar deze toevoeging over de epidemie van bloedneuzen in het peloton. (30 juli 2015)

Neusbloedingen?

<http://www.standaard.be/Krant/Tekst/Artikel.aspx?artikelId=GI1UFHBL>

Sportdokter Chris Goossens hekelt dubbele (doping)moraal in peloton

BRUSSEL - Dopingjager Chris Goossens doet een oproep: stop om vals spelende collega's een hand boven het hoofd te houden.

Toen Chris Goossens, die nog steeds optreedt als freelance adviseur van minister van Sport Bert Anciaux, zondag voor het eerst zijn tv op de Tour afstemde, zag hij Ricardo Riccò in Bagnères-de-Bigorre op indrukwekkende zijn tweede ritwinst binnenhalen. Donderdag werd Riccò ontmaskerd als dopingzondaar.

'Een blinde kon zien dat er iets aan de hand was', zegt Goossens. 'We moeten stoppen naïef te zijn. Terwijl Riccò tien kilometer per uur sneller reed dan het verzamelde peloton, kwam er bij de renners helemaal geen reactie.'

Die apathie vindt Goossens alarmerend. De omerta, het gemeenzaam zwijgen over dopinggebruik, is volgens hem nog niet uitgeroeid, terwijl die indruk bestaat. De oorlog tegen doping wordt niet hardnekkig genoeg vanuit het peloton gevoerd en daardoor kan het probleem blijven bestaan, zegt Goossens. De renners die vechten voor een dopingvrij wielren

<http://www.standaard.be/Krant/Tekst/Artikel.aspx?artikelId=GI1UFHBL&date=20080719&demo=False#>

Goossens, die o sterke man van h dat de dopingcul Eén noemde Da geschorst voor e

'Ik heb me al suf gepiekerd over de reden van die opstoot van neusbloedingen, maar heb het antwoord nog niet.'

'De jongste tijd stellen renners zich vragen over de vele neusbloedingen in het peloton', stelt Goossens vast. 'Met die vragen gaan ze naar hun ploegdokters, maar tegen de dopinginstanties zwijgen ze. Waarom? De omerta moet eindelijk stoppen. Ik heb me al suf gepiekerd over de reden van die opstoot van neusbloedingen, maar heb het antwoord nog niet.'